युद्धकाएउं

शिलां संपातयामास तस्योरसि मक्हामृधे ॥५०॥ शिलाप्रकाराभिकृतो विद्युन्माली निशाचरः । निष्पष्टक्दयो भूमौ गतासुर्निपपात रू।। ५१।। ष्टवं तैर्वानरैः ष्रूरैः ष्रूरास्ते रजनीचराः । द्बन्दे विनिक्ताः सर्वे दैत्या इव सुरोत्तमैः ॥ ५२ ॥ तथा खंद्रेर्गदाभिश्च शक्तितोमरसायकैः। श्रपविदेश भीश्र र्येः सांग्रामिकेर्भवि ।। ५३ ।। निक्तेः कुञ्जरिर्मत्तेस्तुरगैश्च समन्ततः। चक्राच्युगसंघेश्च भग्नेर्धर्णिसंश्रितैः ॥ ५४॥ तोमरिरङ्करीः शस्त्रैः कुठारैः सपरश्चिः। तत्र तत्रापविदेश कवचेस्तेर्हिरणमयेः ॥ ५५॥ बभूवायोधनं घोरं गोमायुगणसंकुलं । कबन्धाश्च समुत्येतुर्ऋन्ववानर्रान्तसां ॥ ५६॥ राचसा भयसंविग्रा रुधिरौघपरिख्नुताः । भीतिं चैव विशस्यत्र कातरा मोरूपीडिताः ॥५७॥ रात्त्रसानां सुघोराणां रुतानां रणमूईनि । बभूव तद्वीरतरं तेषामायोधनं मरुत्। गृध्रगोमायुसंघानां मोदनं रीद्रदर्शनं ॥ ५०॥ विदार्यमाणा क्रियूथेपेस्तदा निशाचराः शोणितगन्धमोक्तिताः। पुनः सुसंरब्धतरा व्यवस्थितास्तंथैव वीराः समराभिकाङ्गिणः।५१।